

Det er den ene side af det. Den anden side er, at hr. Thor Pedersens synspunkt jo slet ikke hænger sammen med det, partiet Venstre gør f.eks. i Finansudvalget. Hvordan kan man snakke om, at problemerne skal løses i nærområder, at folk skal hjem, og hvad ved jeg, samtidig med at man ikke vil være med til at støtte regeringens somaliaforslag i et aktstykke?

Det er jo dobbeltmoral, så det basker, og jeg vil da godt melde, og jeg vil også sige det i min ordførertale, at for CD er det afgørende, at vi ikke forsøger at forbedre alt muligt i Danmark på bekostning af den internationale ansvarlighed og den moralske pligt, vi har til at hjælpe mennesker andre steder i verden. Og dér synes jeg altså, at Venstre svigter.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til hr. Frank Aaen: Man har jo lov til at lære af erfaringen, også når det gælder, hvordan man får unge i arbejde, unge, der har det problem, at de ikke har beskæftigelse. Og erfaringen har netop vist, at de stramninger omkring aktivering af unge, som Venstre har presset på for igennem flere år, og som nu er gennemført, har medført, at uanset om man troede, der var arbejde eller ej, så fandt de unge selv job i et overraskende stort antal. Det er vel over 70 pct., der umiddelbart selv fandt et arbejde, og det burde anses som en sejr.

Tænk, at man herindefra kan vedtage en regel, der gør, at så mange unge, der hidtil har gået og manglet arbejde, pludselig får et arbejde. Det må da være en succeshistorie, når det gælder om at få unge i arbejde. Skulle det så også omfatte dem fra 25 til 30 år, ja, så bliver det endnu bedre, fordi flere vil kunne komme i beskæftigelse.

Hr. Bjørn Elmquist taler om ulandsbistanden. Det er rigtigt, at vi reducerer det samlede beløb. Vi siger, at vi vil sætte en ramme af på 0,8 pct. af BNP, og det er over FN's målsætning på 0,7 pct. Vi er stadig blandt de tre lande i verden, der yder mest.

Det er så rammen, og inden for den ramme skal man spørge – og det er jo så også svaret til hr. Peter Duetoft – hvordan hjælper vi så flest flygtninge? Gør vi det ved at gøre flygtninge til indvandrere i Danmark eller ved at hjælpe dem i nærområdet? Skal vi hjælpe 10.000 somaliere i Danmark, eller skal vi hjælpe 150.000 somaliere i nærområdet i Somaliland?

Problemet med aftalen med Somaliland var jo netop, at det ikke var nærområdet, man betalte til. Nej, det var præcis det land eller det område, man var flygtet fra, der skulle have penge for at tage dem hjem igen. Det var ikke et naboland, der sagde: Vi vil godt hjælpe jer med at yde et bidrag, hvis I vil finansiere omkostningen hos os. Det er præcis det, vi siger, vi gerne vil, nemlig hjælpe de mange i nærområdet i stedet for de få, der er kommet til Danmark, og som måske dermed også er med til at styrke den industri af kriminelle, der deltager i menneskesmugling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Sidste år indledte jeg mit ordførerindlæg med ordene:

»Man skal lede længe – meget længe – for at finde et finanslovsforslag med et så lavt ambitionsniveau. Forslaget er totalt blottet for visioner og kemisk rensset for noget, der bare kunne ligne fremadrettede initiativer. Forslaget kunne måske nok være rosværdigt for en bogholder i en større virksomhed, men ikke for en regering, der vil lede Danmark frem mod et nyt årtusind.«

Sådan indledte jeg sidste år, og selv om genbrug generelt er meget godt, er det temmelig forstemmende at konstatere, at præcis de samme ord dækker dette finanslovsforslag, og dog. For præcisionens skyld skal jeg gøre en indrømmelse. I år behøver man ikke at lede længe for at finde et lige så uambitiøst og bovlamt forslag. Arkiverne fra sidste år er jo inden for rækkevidde.

Nyrupregeringen arbejder tilsyneladende støt og roligt på at blive kendt og i historiebojerne genkendt under et andet navn, nemlig de spildte mulighedsers regering. Flere års massivt opsving er ikke blevet udnyttet til at gennemføre de reformer, alle ved vi har behov for bl.a. på arbejdsmarkedet, på skatteområdet og i den offentlige sektor, reformer, som kan gennemføres smertefrit i opgangstider, men som kan gøre ondt i nedgangstider.

Flere års massivt opsving er ikke blevet udnyttet til at forbedre uddannelseskvaliteten eller den private forskning. Tværtimod viser en række internationale målinger, at det står langt ringere til, end vi selv gik rundt og troede.

Flere års massivt opsving er ikke blevet udnyttet til for alvor at rydde op i ventelisterne på sygehuse. Tværtimod lader regeringen ideologiske fortidsminder blokere for, at